

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 273
Novembre
desembre
2007

*«Via cap a la llum» de Teresa Faneca, primer premi
del Concurs Fotogràfic de la SEAS de 2007*

CICLE SOBRE ELS MONESTIRS

16 novembre — Conferència «El monestir medieval: centre eclesiàstic, polític i cultural» per Joan F. Cabestany, a les 20.30 h al local social.

18 novembre — Excursió a Santa Coloma de Farners i Sant Pere Cercada (Selva), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

15 desembre — Visita comentada a Sant Pau del Camp de Barcelona a càrrec de Joan F. Cabestany, a les 10 del matí a la mateixa església.

16 desembre — Excursió: Rajadell, Cogulló de Cal Torre i Castelfollit del Boix (Anoia), amb sortida del Parador a les 8 del matí.

11 gener — Conferència «Arquitectura i art als monestirs medievals» per Eduard Riu, a les 20.30 h al local social.

13 gener — Excursió: Palau-Saverdera, Sant Pere de Rodes i El Port de la Selva (Alt Empordà), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

MATINALS

11 novembre — Excursió a la Mare de Déu de Togores i torrent de Colobrers (Vallès Oc.) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 8 h. Informació al tel 93 371 51 98 (nits).

25 novembre — Excursió al turó de Grenys (Montseny) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7 h.

16 desembre — Excursió a la vall de Santa Bàrbara i Costa Fustera (Baix Llobregat) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 8 h.

20 gener — Excursió als torrents de can Coll i can Codina (Collserola) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

PESSEBRE DE LA SEAS

1 i 2 desembre — Col·locació del Pessebre de la SEAS al cim de la Torreta de Montsià (Montsià).

Patrocinadors del Concurs

Els patrocinadors en aquesta darrera edició del nostre Concurs han estat: Ajuntament de Sant Just, Caixa de Pensions i d'Estalvis «La Caixa», Finques Amat, la Unió de Botiguers i Bright Service, a qui agraïm la seva col·laboració.

WEB DE LA SEAS

Us informem que amb efectivitat immediata la nostra web ha passat a estar allotjada al servidor Santjust.org, passant a tenir l'accés següent:

<http://www.santjust.org/seas>

UNA LLIÇÓ NO APRESA

Fa pocs dies, en una entrevista a algunes de les noies que van entrar a formar part de la SEAS en el seu retorn a l'activitat l'any 1964, es va fer esment i retret d'una manera d'actuar de llavors que considerem que, a hores d'ara, encara no ha estat superat del tot.

La queixa es referia a una manca de solidaritat dels qui portem les excursions perquè, més d'un cop, ens oblidem que no tots els companys tenen el mateix nivell ni el mateix grau de preparació quan es tracta d'assolir cims destacats o pujades d'una certa rellevància.

És en aquests moments en què cal posar un cert grau de «professionalisme» per part dels organitzadors, que són, en definitiva, els primers a conduir el grup marcant un pas adequat i assequible, tot i mantenint la constància que cal per aconseguir la fita proposada.

Possiblement recordant això ja n'hi hauria prou, però cal donar una raó de companyonia. Adaptar-se al conjunt del grup té la compensació de veure que finalment gairebé tothom aconsegueix fer el cim, cosa que possiblement no s'hauria aconseguit tirant fort del grup i marcant un ritme dur d'entrada. Només els més preparats seguirien bé el ritme proposat i els altres farien

mans i mànigues per no despenjar-se. Tot un esforç que sovint no compensa.

Aquestes situacions s'acostumen a viure més sovint quan fem cims pirinencs i en els grups hi ha diferents nivells de preparació. S'haurien d'evitar curses com les d'aquest estiu al cim del Besiberri, i d'altres que també es poden donar en excursions que no són de Pirineu, on encara possiblement hi hagi gent amb una preparació encara més diferenciada.

Amb això no volem dir, però, que es tracti d'escurçar o evitar excursions amb forts desnivells o pujades complicades. Es tracta de ser més solidaris entre tots per gaudir millor de l'excursió. Això no treu que cadascú ha de ser conscient de les seves pròpies possibilitats i no estirar més el braç que la màniga, perjudicant el grup per culpa d'una preparació personal insuficient per a la fita proposada.

Aquest estiu, entre els que puja ven esbufegant, un company va tenir prou seny i senderi per dir que «la muntanya no es mou», insinuant que no calia córrer tant perquè estava allí quieta, ens esperava i a més feia un dia esplèndid. No venia, pas d'una hora.

Podem afirmar que és una lliçó que encara no tenim ben apresada, però malgrat els molts anys d'excursionisme, encara hi som a temps.

RESULTAT DEL CONCURS FOTGRÀFIC DE LA SEAS DE 2007

A l'edició d'enguany s'han presentat 33 concursants amb un total de 95 fotografies.

El jurat va estar format per Neus Malaret, Carles Pons, Lluís Carbonell i Lluís Ayguadé, atorgant el 12 de setembre de 2007 els següents premis:

—Primer premi: «Via cap a la llum» de Teresa Faneca.

—Segon premi: «Capcir nevat», de Jordi Gironès.

—Millor col·lecció: «Loch Broom», de Queralt Simó.

—Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Ona», de Jordi de la Riva.

Durant el Sopar de Motxilla que va tenir lloc el dia 15 de setembre, amb l'assistència de 97 companys, va ser elegida per votació popular com a millor fotografia «Capcir nevat» de Jordi Gironès.

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment als següents socis que han complert 25 anys com a tals: Genís Campreciós i Àngel Marco.

Una de les fotografies de la millor col·lecció: «Loch Broom» de Queralt Simó

Segon premi i millor fotografia per votació popular: «Capcir nevat» de Jordi Gironès

Millor fotografia d'excursions de la SEAS: «Ona» de Jordi de la Riva

CALENDARI DE LES MATINALS

2007

- 28 d'octubre: Les fonts de Gelida i el Montcau (Alt Penedès) i visita guiada al castell de Gelida. Sortida Cultural.
 11 de novembre: Mare de Déu de Togores i torrent de Colobriers (Vallès)
 25 de novembre: Turó de Grenys (Montseny)
 16 de desembre: Vall de Santa Bàrbara i Costa Fustera (Baix Llobregat)

2008

- 20 de gener: Els torrents de Can Coll i Can Codina (Collserola)
 3 de febrer: Les gorges de la Fou i Sant Martí de Tous (Anoia)
 17 de febrer: Roc del Migdia i Begues (Garraf)
 2 de març: Font d'en Gurri – Martorelles (Serra de Marina)
 16 de març: Montserrat
 13 d'abril: Puig Estela – Sortida Literària (Vallès Or.)
 25 de maig: Castellassa de C.Torres – Sant Llorenç del Munt (Vallès Occ)
 7 de juny: El Cadinell (Berguedà – Alt Urgell). Sortida de tot el dia.

Isidor Cònsul fent les lectures al mas Perxers amb motiu de la darrera matinal dedicada a l'exili. Foto de Joaquim Carbonell

XXIII SORTIDA DE VETERANS 2007 AL PORT

Montserrat Peiró

ELS PREPARATIUS o aprendre la lliçó a la primera

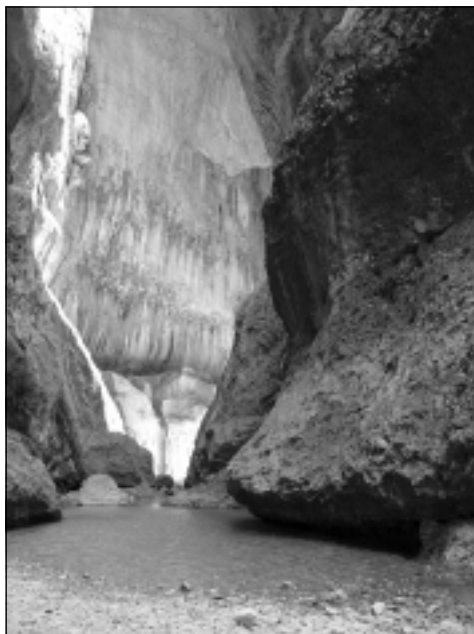
El passat dimarts 3 de juliol de 2007 vaig anar a la reunió informativa prèvia a la Sortida de Veterans d'enguany que, una vegada més, aplega un flotó d'excursionistes al Pati del Roure de l'Ateneu. En Pere Pasqual, flanquejat per en Marcel·lí Camats, comencen per repartir un parell de fulls orientatius amanits amb comentaris d'aquest estil:

«Beceite, ull, massa indicadors... seguiu-me si no voleu donar voltes».

«Parrissal, aparcarem els cotxes; dues opcions: un grup, amb en Marcel·lí, seguirà Matarranya amunt fins a retrobar-se amb els altres que farem la llarga. La llarga són 6 h reals de caminar, però, si comenceu a badar i a tirar fotos poden ser 8 h, sense comptar el sidral que es muntarà per passar les Gúbies!».

«Les què?» –crida una veu enmig dels assistents–.

«Hay un instrumento de carpintero que no sé si tendrá relación con el nombre» –salta una altra–. S'ensuma en l'ambient que és el punt àlgid de la reunió i la trepa comença a inquietar-se.

Les Gúbies. Fotografia de Jordi Farràs

«Tranquils, ho tenim tot pensat i hem comprat unes barques que ens serviran per passar les motxilles, oi? Bé, però, també podeu anar a qual-sevol botiga i comprar-vos un flotador, si més no jo portaré el de la meva néta perquè ja em vaig empassar prou aigua mentre la preparàvem al mes de març».

«Home, Pere! –salta la Montse Sala que sembla llegir-nos el pensament–, així que passarem set, ens pot picar un escurçó i ens podem ofegar a les Gúbies?».

Entre la rialla general segueix el ràpid ritual d'intercanvi de telèfons mòbils i hom se'n va confortat tot i

saber que en tota l'Àrea del Parrissal no hi haurà cobertura que valgui .

EL DIA DE LA SORTIDA

o ximple l'últim

El dissabte 7 de juliol, a les sis en punt de la matinada, el Parador serveix de punt de partida per a 58 excursionistes repartits dins de 13 cotxes «que no cal que siguin 4 x 4» – la qual cosa no acaba mai de fer el pes a qui, com a una servidora, condueix el monovolum familiar!–. Fins al punt de destí ens esperen 3 h de carretera així que una vegada identificades les companyes de viatge (Teresa Reverter –copilot–, Imma Malaret, Pilar Blasco i Isabel Mohedano –animadores–) ens afanyem per arrencar de les primeres en direcció a la sortida de Mora on hi haurà el primer replegament general.

A Mora, resulta que sorgeixen dos punts de replegament: el d'en Pere –l'oficial– i el d'en Joaquim? que ja fora del seu cotxe intenta, sense aconseguir-ho, cridar l'atenció del primer situat uns quilòmetres més enllà. Nosaltres en veure, tot marxant de nou, que algú altre li fa de mitjancer, decidim no perdre posicions per al proper punt de trobada: l'àrea del Parrissal.

Arribades a Beceite, a banda de seguir les instruccions de l'*esmunyible* cap de tropa, preguntem a tort i a dret per l'àrea de pícnic.

Són les 9 h del matí i la gana apreta, i ens donen el temps just per esmorzar, saludar els coneguts d'un any per l'altre i, a calçar-se les botes toca. En un obrir i tancar d'ulls veiem com el flotó ja s'ha dividit en els dos grups de ruta i el nostre –menys l'Imma–, el de la llarga, ja s'enfila per la muntanya dibuixant una llarga ziga-zaga.

INICI DE CAMINADA

o a que no saps la que t'espera!

Fins al coll de la Balenguera la pujada no dóna treva. De tant en tant, algú aixeca els ulls del pas i ens fa guaitar la cinglera que en sobresurt. El camí transcorre enmig d'enormes tòtems de blocs de roques esberlades i tot el que és verd s'alimenta directament d'aquest substrat rocós. A l'alçada de la Roca Morera hi fem estesa de motxilles per grimpar fins al punt més alt i contemplar els relleus granítics del Port amb les seves aspres crestes. Quan arribem al pic d'Arany, després d'una última enfilada de camí, més d'un juga a fer l'enxaneta pel piló geodèsic que el caracteritza i que ens descobreix, en línia, el Caro al fons. Tot seguit passem per la Roca Foradada, de foto obligada, davallant per un vessant ombrívol curull de troncs de pins arrasats que en llur caiguda caven tot de clots de terra ben negra. I és que a partir d'aquí el camí sembla jugar amb nosaltres al sollell i a l'obaga

Entrant al Parrissal. Fotografia de Jordi Farràs

permetent-nos un agraït respir a la xardor del migdia.

Guaitem tot caminant el Pouet de Borràs el qual resguarda uns quants litres d'aigua translúcida que no convida pas a tastar-la. Som en una cruïlla de camins i n'entomem el que davalla pel Clot de Massana, on descobrim uns quants masos enrunats, del temps de les farinetes amb cansalada i del burro amb sàrria, amb llurs corresponents feixes de conreu abandonades als rostolls. I, tot seguit, ens sorprèn un ràpid descens pel barranc de l'Espasa sobretot si continuem seguint en Toni que se'ns ha despistat del corriol i ens mena per la pedrusca del torrental avall. Així que, amb les botes derrapant, toquem una llera de riu seca: és el

MATARRANYA?.

El nostre guia, *satisfet* pel control horari aconseguit, ens ho confirma i ens mena a una esplanada que hi ha a tocar per al dinar.

«A veure, Pere, si això sec és el Matarranya on és el Pont de la Guimerana... i on és la Font del Teix? Perquè aquest riu té el seu naixement no gaire més enllà d'on som, tot recollint l'aigua dels barrancs, i el pont està descrit com un pas tallat en la dura roca i empedrat de còdols, i la font és del teix i tot el que ens envolta són pins...!».

Després de trobar la font, just en sortir del fantàstic pont, a mà dreta, reemprenem la marxa en petits grups vers les Gúbies –sinònim en aquests topants de congost–.

*Un dels expedicionaris, prou ben conegut.
Fotografia de Montserrat Sala*

INFLABLES AL MATARRANYA o no nedar sense carbasses

Tots, a fi de comptes, baixem per la llera del riu amb més o menys encert a l'hora d'enfilar el caminó marcat per un estel blau i estalviar-nos les grimpades per les roques del riu sec. En la vegetació de la ribera es nota, però, l'efecte de l'aigua: s'acumulen els sediments entre el brançam, es llauren torrenteres a cada pas, l'herbeig se'ns mostra pentinat pel corrent d'una aigua que, amb aquests rastres, agraïm que ens permeti el pas lliure. Se'ns fa llarg. Ara, tot just passar per una paret de roca on els regalims d'aigua hi han estampat tot

d'obertures, trobem el primer gorg, assolellat, convidant a l'esperat bany!. Així que els més delerosos s'hi remullen i els més frisosos segueixen endavant seguint els crits que indiquen que ja hem atansat les Gúbies del Parrissal: tot un llarg i estret passadís entre roques de 100 m d'alçada que mantenen el sol a l'ombra. L'aigua està divina, sembla una capbussada en el no res perquè de tan fondo no es veu res i el cansament de la caminada, la seva fredor, en fa net. Tot i així, n'hi ha un parell que per estalviar-se la remullada opten per enfilar-se per la via ferrata o Pas del Romeret. I, n'hi ha un altre, que s'enfaixa un flotador enorme i amb un estil indescriptible, semblant a una fluca (o cua de balena) ventant hòsties a tort i a dret, aconsegueix travessar el gorg ben ravent. Ara, però, sols queda esperar que els esforços estratègics inflin el parell de barques i ens ajudin a passar les motxilles. En aquest impàs ens retrobem amb l'Imma i amb l'avançada del grup del Marcel·lí i es coordinen esforços. El següent gorg no cobreix per la riba així que l'embastem fàcilment. Tot seguit les parets del congost se'ns obren a banda i banda en un tram de frugalitat heroica que demana a crits una foto dels dos grups ja aplegats al complet.

Els següents trams de riu els anem trampejant més o menys airosos depenent de l'estat de les

El grup al Parrissal una vegada aplegats tots. Fotografia de Teresa Reverter

passarel·les encaixades a les parets del congost; sols els trams més propers a l'àrea del Parrissal es mantenen en bon estat, voleiant els meandres del riu, salvant els tolls d'aigües transparents i de parets relliscoses. Deduïm que barranc endins, d'on venim, potser no interessa i es deixi a les avingudes de l'aigua la selecció de l'afluència de visitants.

RETIRADA A L'ALLOTJAMENT RURAL o «si no us voleu perdre, seguïu-me»

Abans de reprendre els cotxes tothom s'atansa a en Pere per pre-

guntar-li el camí que cal seguir per anar a l'alberg de Paüls «per la Vall de les Vinyes», ja que un tram de la carretera sembla tallat per obres. Ningú no sap dir si és que no ho sap detallar, concretar, especificar..., si és que és complicat de veres o si ell és així, ja que tots en surten amb la mateixa sentència. Així que la caravana de cotxes només arrenca es divideix entre els que s'aventuren a trobar-ho pel seu compte i els que, com nosaltres, optem per fer-li cas i seguir-lo. I seguir en Pere vol dir perseguir-lo, ja que no sé per quins set sous no treu de tant en tant el peu de

l'accelerador. Sort de la Montse que a cop de mòbil ens permet encalçar-lo... a l'entrada de la vall de les Vinyes, el camí més recte per anar a Pauils... perquè sols cal aixecar les barreres que indiquen que és un tram en obres... i fer uns quants quilòmetres per un vial en reconstrucció: semblem una colla de contrabandistes!.

Per fi arribem a l'alberg i després de sopar optem per donar un tomb. Sembla mentida, però trobar la plaça del poble, més concretament el bar de la plaça del poble, en aquest poble de carrers costeruts empinadíssims no és fàcil. I si a més quan ho demanes et responen: *agarres lo camí que agarres, tot cap a amunt la trobareu*. Bona nit i tapa't!

L'ENDEMÀ o roda el món i torna al Born

La veu i el truc, porta per porta, d'en Marcel·lí ens desperta a les vuit en punt del matí. Al cap d'una hora ja som tots dalt dels cotxes per enfilar, a corrua feta, el cim del Caro. La pista és prou ampla, però el ferm sembla haver patit una pluja de meteorits i no permet als conductors –de monovolums– treure la vista del volant tot esquivant sots i clots.

En guaitar el monument a la *sauvatge*, a falta de cabres hispàniques de veritat, optem per baixar dels cotxes i buscar el millor angle per a la foto de torn. Arribem dalt del

Caro poc després i la vista seria del tot panoràmica... si no fos per la boirada que opta per planejar i tapar tot el que és el Delta de l'Ebre.

Baixem del cim i ens desviem per una altra pista, vers el barranc de la Caramella, travessant una urbanització rural amb els típics oliverars calçats. A la Caramella hi deixem els cotxes i com que amb tanta marrada a motor ha fet sonar les dotze, les instruccions són: mitja horeta de caminar barranc amunt en direcció al salt de la Cua de Cavall, cercar una cadolla –o clot natural en una penya on l'aigua forma un bassal–, banyar-se i de pet a dinar a l'alberg. Així que la dispersió del grup barranc amunt és total i absoluta. N'hi ha que arriben fins i tot al salt de la Cua, però, en tornar enrere opten per remullar-se on juntament amb la Teresa i la Maria nedem a pleret. És una cadolla amb resclosa obrada fantàstica: solellada, d'aigües nítides, saltant d'aigua i gripau verd inclòs. El temps passa traïdor i no hi ha segona opció: cal tornar a l'alberg a dinar. I després d'un bon àpat col·lectiu es dona per finalitzada l'escapada: a partir d'ara cadascú que s'espavili.

Cartografia: El mapa que recull l'itinerari del Parrissal el podeu aconseguir de la revista *Muntanya* del CEC núm. 769 de juny de 1990.

DE COM ACABA I COM COMENÇA UN CICLE TEMÀTIC

Ferran de la Fuente

Quan arriba mitjan juny, el cicle temàtic de la SEAS (les populars conferències i sortides d'autocar) acaba; s'han realitzat les sortides iniciades l'octubre anterior a raó d'una excursió mensual per diversos indrets de la geografia catalana.

El passat 17 de juny va acabar el cicle «La industrialització a Catalunya» i l'excursió programada va ser la baixada per les gorges de Núria, del santuari a Queralbs, excursió que, no per clàssica i coneguda, va deixar d'agradar tothom.

L'excursió de cloenda significa també el comiat dels participants el qual és celebrat amb un dinar en què el president ens informa del tema del proper curs i de les excursions programades. Això es duu en secret, però sempre hi ha algun espavilat que ja ho sap amb antelació.

Aquest any, una vegada a taula, a la xerinxola habitual en aquests casos, s'hi va afegir el «número» que va muntar el nostre *solter d'or* i la mestressa del restaurant. El nostre company va iniciar unes maniobres estratègiques per lligar-se la mestressa, la qual va replicar amb una actuació que ens va fer dubtar si

havia après el seu ofici en una escola de restauració o a la Comédie Française, ja que va deixar bocabadat el nostre estimat Romeo en més d'una ocasió. L'afer va quedar resolt quan la mestressa va presentar el seu marit al nostre entranyable amic. No cal dir que vam riure a mandíbula batent i que per uns moments el dinar va passar a segon terme.

Però, bromes a part, què hi ha abans d'iniciar un cicle o curs? Un equip format per sis persones (Teresa Cots, Maria Lluïsa Sanz, Ramon Segret, Francesc Moreno i qui això escriu), coordinades per Jordi Gironès, un veterà en la programació d'aquests cicles, que s'encarrega de moure els fils –pels volts del mes d'abril– per tal de decidir quin serà el tema elegit per al proper curs. Es prenen en consideració les propostes dels mateixos participants al curs o de persones de pes que presentin propostes impossibles de rebutjar, les quals sovint van acompanyades fins i tot pels noms dels conferenciant. Si no és així, cal trobar una personalitat entesa en el tema elegit i, si és possible, perquè ens posi en contacte amb la resta de conferenciant, sempre estudiosos de la matèria proposada. Aquests tràmits comporten generalment moltes trucades telefòniques, entrevistes i correus electrònics fins que tot el cicle queda ben lligat.

Això pel que fa a la part temàtica. Però ara manca la part tècnica o pràctica; és a dir, les excursions, les quals s'intenta que tinguin relació amb el tema elegit.

Els components de l'equip presenten relacions d'indrets o comarques adients al tema i, per consens, s'escullen aquells deu itineraris que es consideren més adequats. Si els itineraris són coneguts per algun membre del grup això esdevé un avantatge, però molt sovint les excursions s'estudien sobre un mapa cercant llocs inèdits i desconeguts. Si no es disposa d'alguna guia o informació fiable, s'haurà d'anar a fer el recorregut total o parcial de l'itinerari programat. Aquesta tasca pot comportar entre un i diversos dies per enllestir el recorregut. Amb tot, l'encarregat de l'excursió, quan es dugui a

terme, alguna vegada fins i tot haurà de sentir comentaris com: «avui és massa forta», «que curta que és avui», «això s'avisa!», «sempre ens enganyeu»... i altres facècies per l'estil contra les quals l'equip organitzador n'està vacunat. Però, en honor a la veritat, els participants mostren, sovint, complaença amb l'itinerari elegit.

Per últim, com que es fan dues excursions: la llarga i la curta i, en ocasions la turística –per als més grans–, cal fer el possible per sincronitzar aquestes modalitats perquè l'autocar ens reculli a tots en llocs i hores adequades.

Aquesta activitat de la SEAS val a dir que té molt bona acollida i habitualment mobilitza entre quaranta i cinquanta entusiastes de la muntanya i la companyonia fins al punt que quan acaba una excursió ja pensen en la següent.

Assistents a la darrera excursió del cicle 2006-2007. Fotografia de Jordi Gironès

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 3 de setembre de 2007

—Baixa: Anna Pujol Xargay (944).

—Com cada any la Federació ens demana que els facilitem les activitats per al 2008 que considerem que tenen una possible projecció exterior. S'acorda incloure la Marxa de Regularitat, la Caminada i el cicle temàtic actual sobre «Els monestirs».

—Es comenta el superàvit de 143,20 euros que ha representat la sortida del juliol al Besiberri Sud.

—Queda fixada la data de la propera Assemblea General per al 9 de febrer, en la qual caldrà elegir una nova junta per haver finalitzat el període de quatre anys de l'actual junta i d'acord amb el reglament intern de la Secció.

Reunió de l'1 d'octubre de 2007

—Alta: Domènec Miquel Simó (993). Baixa: Lauren Capilla Ciruelos (874).

—Es valora com a molt destacada la participació que hi ha hagut en el Concurs Fotogràfic amb 33 concursants i 95 fotografies.

—També ens sentim molt satisfets de l'assistència que hi ha hagut en el Sopar de Motxilla del Pati del Roure de l'Ateneu amb 97 companys.

—Es recorda que el proper 17 d'octubre la reunió de Vegueria del Baix Llobregat tindrà lloc en el nostre propi local, i sobre aquest tema la Muntsa Prat, que havia estat representant la SEAS en els darrers mesos, no pot seguir fent-ho per manca de disponibilitat de temps. Cal de nou cercar un representant per representar-nos a la reunió mensual de la Vegueria.

—Es tracten diversos temes de caire econòmic relacionats amb les activitats que s'estan projectant per al 75è aniversari per tal de sol·licitar una subvenció a l'Ajuntament i també per cercar espònsors. Un dels temes que es desestima és el d'editar en color el butlletí per l'alt cost que representa i perquè no veiem possible aconseguir un ajut que garantís diversos anys.

**US DESITGEM
UNES BONES FESTES**

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any 41, núm. 273

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.
Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: «Via cap a la llum» de Teresa Faneca, primer premi del Concurs
Fotogràfic de la SEAS de 2007

Calendari	674
Editorial: Una lliçó no apresca	675
Resultat del Concurs Fotogràfic de la SEAS 2007	676
Calendari de les Matinals	678
Sortida de Veterans, Montserrat Peiró	679
De com acaba i com comença un cicle temàtic, Ferran de la Fuente ..	685
Informació de la SEAS	687

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL-LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS, 273 – Novembre-desembre 2007